

Gymnázium Jána Adama Raymana, Mudroňova 20, 08001 Prešov

Školská slohová práca

Odkryté škrabošky
(Glosa)

Jakub Polačok
2. A

2021/2022

Koncept

Povinné prekrytie horúcich dýchacích ciest sa konečne, po dvoch dlhých rokoch zápasu s dotieravým mikroskopickým zaškrabákom, podliepalo takmer zo všetkých vchodových dverí mesta. Ti, ktorí sa spoznali práve počas tohto obdobia maskovania, sa teda spoznávajú ešte raz a musia si spojiť už známe meno s úplne inou tvárou / s tvárou cudzaka.

~~Práve to bolo~~ Odraha sa nemáme za čo schovávať, stratili sme našu poslednú poistku pre prípad že vyčrámame naozaj odstrašujúco. (Alebo keď sme si nevyhli už aj dôležitým veciam?) Teraz nám môžu všetci neohrobovane pozerať na ústa, ktoré si predtým bez povšimnutia mohli za dvoma textilnými vrstvami a filtrom robiť čo chceli. Mohli nepozorovane našepkávať spoluprábom pri teste či vplarovat' na ľudí jazyk. Vedeli v tajnosti spríadať zaklinadlá (a naznačovať slová akési piesne za ktorú by im majiteľ mohol byť vydedený z kolektívu?). Človek sa usmieval a nikto o tom nevedel (hoci oči to zvykli trochu presvedčiť).

~~nerobíme~~ Po nejakom tom čase si ľudia asi uvedomili, že sú ústa na vyjadrenie toho, ako sa cítia, užitočné a tak, že si musia vystačiť s tým, čo sa stále fungovalo. Oči pohybmi obočia, kývaním hlavy, gestikuláciou a postojom tela. Ústa teda alebo by zamrzli...

... a ostali zamrzuté ľahšie, len usmievajúce sa do teplej svetla dňa, a predsa sa im nechce hnuť. Zatiaľ čo ostatné svaly tváre sú podozreľivo vytrénované, ústa akosi zlehnúli. Hoci sa im môže jeden na druhého usmievať, nechce sa nám. Kto vie, ale už zaškrabku na tom má práve nosenie masky. Ľudia sú ako, ľudia sú určite vyčerpaní a zneklutení zo všetkého čo sa deje, a ešte si prestli a ešte si svojím zvrasteným obočím a zamknutými ústami verejne vystupovať, alebo mýdlenici. Doba je nepodobyľne náročná, lenže ona aj bude!
a tá bola,

Ati oti, gestikulācija a tancely" teta nā ēasto prersadili skrytā polovica trāre so sebau skryvata a jk, do sme citli. Pre niektorik to bolo presne to, do dceli - v dāka tejto nepristupnosti sa ātli meny zramitelni. No vo vācine prāpadov to vyvolalo nedorozumenia a vyāda- dala vybomē deduktivne sduopnosti. Pōkavil som tū teta v auto- buse tym, do sam povedal, alebo som ju bezodivo urzil?

Nu, rūska sū preē pravda vyāta najavo a je taka, že ludia sa usmievajū maio. Pod chirurgickou maskou bola len dālsia maska perme rozsetpli pier a utrapenēho vyāzau. Dnes asi nie je tolko dāvedov na radost.

Nikto urōtte nechce, aby COVID nasledoval prkklad Terminatora ktorij sa stāle vrasa spāt, do povedal by som, že rūska mali apbū jedni skveli vlastnost. Človek si za usmi ~~apbū~~ mohol stale predstavit? ūsta s nadvihnutymi kōtikami.

Čistopis

„Povinné prekrytie horných dýchacích ciest“ sa konečne, po dvoch dlhých rokoch zápasu s dotieravým mikroskopickým záškodníkom, poodliepalo takmer zo všetkých vchodových dverí pre verejnosť. Tí ľudia, ktorí spoznali jeden druhého práve počas tohto obdobia maskovania, sa teda teraz spoznávajú po druhýkrát a musia si spojiť už známe meno s tvárou úplného cudzinca. Tak snád' tí, ktorí si to na prvý pokus u niekoho pokazili, dobre využijú túto druhú šancu.

Rúška boli našimi škraboškami, ktoré ale pre zmenu zakrývali spodnú časť našej tváre. Boli často našou poslednou poistkou pre prípad, že sme vyzerali naozaj odstrašujúco. A mnohí sa možno neschovávali ani tak pred nemilosrdným vírusom, ako pred nutnosťou si každé ráno umyť zuby.

Ústa si bez povšimnutia robili za dvoma textilnými vrstvami a filtrom, čo len chceli. Ich majitelia mohli nepozorovane našepkávať spolužiakovi pri teste či vyplazovať na ľudí jazyk – možností bolo nespočetne veľa!

Hoci oči, gestikulácia a „tanččky“ tela nás často prezradili, zahalená polovica tváre v sebe skrývala aj to, ako sme sa cítili. Pre niektorých to bolo presne to, čo vždy chceli – vďaka tejto neprístupnosti do ich vnútra sa cítili menej zraniteľní. No vo väčšine prípadov to vyvolalo len nedorozumenia a vyžiadalo si to výborné deduktívne schopnosti. Pobavil som tú tetu v autobuse tým, čo som povedal, alebo som ju bezočivo urazil?

A odrazu sa nemáme za čo schovávať! Rúška sú preč a ľudia nám môžu neslušne pozerieť na celú tvár. Cítime sa ako nahí!

Pravda vyšla najavo a tá je taká, že ľudia sa usmievajú málo. Pod chirurgickou maskou bola len ďalšia maska pevne zovretých pier a utrápeného výrazu. Dnes asi nie je toľko dôvodov na radosť.

Nikto určite nechce, aby COVID nasledoval príklad Terminátora, ktorý sa stále vracia späť, no povedal by som, že rúška mali aspoň jednu skvelú vlastnosť. Človek si za nimi vždy mohol predstaviť ústa s nadvihnutými kútikmi.